

„Ne.“ Valec zabubnuje palcem o volant.

„Valecu!“ vykřiknu. „Nemůžeme Bree nechat umřít! Ona je... je...“ Vyvolenou. Plánem. Činem.

„Nedovolím, aby zemřela.“

„A jak toho chceš docílit?“ zeptám se.

Přejíždím očima mezi ním a Lu, mezitímco na sebe oni dva hledí ve zpětném zrcátku. Proběhne mezi nimi tichá dohoda a Valec souhlasně kývne hlavou.

„No, milá neteři,“ řekne Valec s odhodlaným výrazem ve tváři, „o to tady právě jde. Má-li se za naším ohňostrojem, Kanem a Lovcem někdo vydat... budu to já.“

ČTYŘICET OSM HODIN

POTÉ, CO SE SELWYN KANE OBJEVIL

Natasia

Hlasový deník – záznam č. 1

Je se mnou můj syn. Po třinácti letech je můj syn se mnou. Tady, v mém domově.

Selwyn však není vzhůru – ani v klidu. Erebos mi sdělil, že musel mého syna uspat, aby ho mohl mít pod kontrolou, a po dvou dnech už chápu proč.

Od chvíle, kdy se Selwyn zjevil v mém obývacím pokoji, je v bezvědomí, jeho mysl a tělo však bojují čím dál usilovněji v neviditelné bitvě. Tvář i celé tělo má zbrocené potem, jenž se vsakuje do povlečení. Zuřivě sebou hází a ve zdi ložnice pro hosty už zanechal díru o velikosti pěsti. Jeho spáry se zčernalými špičkami prstů se svírají a otvírají, nehty zatíná do živého masa svých dlaní, které se vzápětí hojí. Obočí má stažené soustředěním, zuřivostí. Promlouvám k němu, ale on mě neslyší. Zvuky, které z něj vychází, jsou jen nesrozumitelné vrčení a sténání, v nichž nedokážu pochytit žádná slova. Můj syn překypuje tichou zlostí a bojuje s protivníkem, kterého nevidím... A mně nezbyvá než čekat, zatímco uspávací kouzlo, jež na něj Erebos seslal, pomalu odeznívá.